पृष्ठतो गत्वा अन्येद्युस्तं सार्थवाहं मिथ्योचुः। स्वामिन् मृतो ऽसौ सञ्जीवको ऽस्माभिस्तु वह्निना संस्कृत इति। तच्छ्रुत्वा सार्थवाहः कृतज्ञतया स्नेहार्द्रहृदयस्तस्यौर्द्धदेहिकाः क्रिया वृषोत्सर्गादिकाः सर्वा श्चकार। सञ्जीवको ऽप्यायुःशेषतया यमुनासलिलवनमिश्रैः शिशिरत रैर्वायुभिराप्यायितशरीरः कथञ्चिदुत्थाय यमुनातटमुपपेदे। तत्र च मर ५ कतसदृशानि शस्याग्राणि भक्षमाणः कतिपयैरहोभिर्हरवृषभ इव पीनककुद्मान् बलवांश्च संवृत्तः प्रत्यहं वल्मीकशिखराणि शृङ्गाभ्यां विदारयन् गर्जमान आस्ते। साधु चेदमुच्यते।

अरक्षितं तिष्ठति दैवरक्षितं सुरक्षितं दैवहतं विनश्यति।
जीवत्यनाथो ऽपि वने विसर्जितः कृतप्रयत्नो ऽपि गृहे न जीवति॥२४॥ १०

अथ कदाचित् पिङ्गलको नाम सिंहः सर्वमृगपरिवृतः पिपासाकुल उदकपानार्थं यमुनातटमवतीर्णः सञ्जीवकस्य गम्भीरतररावं दूरादेवा शृणोत्। तच्छ्रुत्वातीवव्याकुलहृदयो वेगेन साध्वसाकारं प्रच्छाद्य व टतले चतुर्मण्डलावस्थानेनावस्थितः। आह च। चतुर्मण्डलावस्थानं नाम सिंहस्य। सिंहानुयायिनः काकरुकाः किंवृत्ताश्चेति। त १५ था च।

नाभिषेको न संस्कारः सिंहस्य क्रियते मृगैः।
विक्रमार्जितवित्तस्य स्वयमेव मृगेन्द्रता॥२५॥

अथ तस्य करटकदमनकनामानौ द्वौ शृगालौ मन्त्रिपुत्रौ भ्रष्टाधिकारौ सदानुयायिनावास्तां। तौ च परस्परं मन्त्रयतः। तत्र दमनको ऽब्रवीत्। २० भद्र करटक अयं तावदस्मत्स्वामी पिङ्गलक उदकग्रहणार्थं यमुनाक च्छमवतीर्य स्थितः। स किन्निमित्तं पिपासाकुलो ऽपि निवृत्य व्यूह रचनां विधाय दौर्मनस्येनाभिभूतो ऽत्र वटतले व्यवस्थितः। करटक आह। भद्र किमावयोरनेन मिथ्याव्यापारेण प्रयोजनं।

उक्तं च यतः। अव्यापारेषु व्यापारं यो नरः कर्तुमिच्छति। २१